

del skal afspærres. Ikke alene skulle vi ofre vore Penge, men vi skulle ogsaa betale for at stænge os selv ude. Jeg har paatalt den Sag før, fordi jeg, da jeg ikke kender noget Eksempel paa, at Magthaverne nogen Sinde give saa meget som en Tomme bort af den Ret, de sidde inde med, synes, at Befolkningen skulde staa lige saa fast paa sit Standpunkt og aldrig nogen Sinde vige en Tomme fra den Ret, de have over for Magthaverne. Og der er ingen Grund til at bevilge Penge for at spærre os selv ude fra en Park, hvortil vi tidligere have haft fri og uhindret Adgang.

Til Amalienborg forlanges der ikke mindre end 245,600 Kr. Det er ogsaa en kolossal Sum for at reparere en gammel Bygning, og det forekommer mig, at Finansudvalget lige over for denne Bevilling har vist en høj Grad af Letsindighed og Mangel paa Kritik. Jeg har aldrig nogen Sinde set en Bevilling blive slugt saa raa som denne. Man ved i Virkeligheden ikke noget om, hvortil Pengene skulde anvendes. Vi faa intet Overslag over, hvortil de skulde bruges. Ja man kan maaske kalde det et Overslag, men jeg vil ikke kalde det saaledes. Vi faa f. Eks. at vide, at af de Penge, der skulde bruges paa Amalienborg, skal der til Stueetagen anvendes 69,944 Kr. Disse Penge fordeles paa denne Maade: Murerarbejde 10,000 Kr., Tømrerarbejde 11,000, Snedkerarbejde 18,000, Malerarbejde 10,000 Kr. osv., osv. Paa den Maade blive Pengene brugte, men der er ikke en af os i Finansudvalget, der har den mindste Mening om, hvorvidt disse Bevillinger ere af en saadan Beskaffenhed, at vi kunne gaa ind paa dem. Jeg tror, at der aldrig nogen Sinde har foreligget for os en Bevilling, som er saa daarlig motiveret, som denne er. Vi skulde altsaa sluge den aldeles raa, fuldstændig slutte os til, hvad Ministeriet forlanger, og det har Finansudvalget gjort. Jeg finder, som sagt, det er i høj Grad letsindigt. Vi se, at andre Steder, hvor der er Tale om at anvende Statens Penge, kan Finansudvalget anvende den mest smaalige Kritik, kan forlange i de yderste Detailler at faa at vide, hvorledes hver Øre bliver anvendt. Men her, hvor det drejer sig om saa store Pengesummer, forlanges

der ikke de mindste Oplysninger. Der bliver saa kun skrevet op paa et Stykke Papir, at Murerne faa saa meget og Smedene saa meget, saa er man fornøjet og siger Ja og Amen til det hele. Det kan jeg for mit Vedkommende ikke gaa med til og vil fraraade at stemme derfor. Jeg synes, at Bevillinger, der foreligge saa lidt oplyste som denne, kunne og bør vi aldrig vedtage. Det retteste vilde have været, synes jeg, at et Overslag af en Beskaffenhed som dette straks blev sendt tilbage til Ministeriet, og at man saa havde forlangt en dog nogenlunde tydelig Opførelse af, hvorledes disse Penge skulde anvendes. Naar andre af vore Bygningsinspektører fremkomme med Overslag, ere disse udarbejdede med stor Omhyggelighed. Jeg skal saaledes nævne Bygningsinspektør Kampmann i Aarhus, der har sendt et Overslag over Amtmandsboligen i Tisted med den mest nøjagtige Redegørelse for, hvorledes Pengene blive anvendte, og saaledes, at man er i Stand til at sammenligne de Priser, han opgiver, med de Priser, der betales for lignende Arbejde andetsteds. Her ved Byggeriet paa Amalienborg er det umuligt at faa noget Støttepunkt, umuligt at have nogen Mening om, hvorvidt Summen er for stor eller for lille. Derfor synes jeg, at er der noget Omraåde, hvor der er Trang til at faa en Reform, er det med Hensyn til den Maade, hvorpaa Staten bygger.

Jeg har tilladt mig i Finansudvalget at forlange Oplysninger om, hvorledes vore Bygningsinspektører ere lønnede, og det viser sig, at den første, der staa nævnt, nemlig Kammerherre Meldahl, har sidste Aar haft en Indtægt af 10,681 Kr. 19 Øre. Lønnen er ganske vist det mindste deraf, nemlig kun 3,600 Kr., det øvrige faar han ved Dagpenge, Rejsegodtgørelser og høje Arkitekthonorarer. Jeg synes, det er en meget uheldig Maade at lønne vore Bygningsinspektører paa. De ere jo netop derved interesserede i, at de Summer, Staten anvender til sine Bygninger, blive saa høje som muligt. De faa 3 pCt. i Arkitekthonorar, og jo mere de kunne drive det op til, desmere tjenes der. Til Amalienborg er der forlangt 245,000 Kr., det bliver i Arkitekthonorar til den ledende